

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15.

Mødet udsat kl. 12.16

Mødet genoptaget kl. 13.15

Forhandlingen genoptoges.

Steen Gade (SF):

En af dansk politiks flotte beslutninger kan læses i Folketingets dagsorden af den 3. december 1992, hvor et flertal i Folketinget fastlagde målsætningen om en miljø- og katastrofebistand på 0,5 pct. af BNI – vel at mærke oven i ulandshjælpen. Det startede i sin tid med et beslutningsforslag fra SF, og det blev senere konkretiseret i forslag fra Det Radikale Venstre og i beretningen af den 18. december 1992.

Intet andet land i verden har en sådan målsætning og følger den. Det synes jeg vi godt kan være stolte af, og det er vigtigt, at vi fastholder den.

Den samlede målsætning om ulandsbistand og miljøbistand angribes jo indimellem, f.eks. gennem VK's fælles ændringsforslag til finansloven, som vi har været inde på tidligere. Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at vi heldigvis hele tiden har haft et flertal, som, når det kom til stykket, har fastholdt den målsætning, og jeg vil gentage min opfordring fra tidligere i debatten til, at V og K forlader den del af deres politik, som går ud på at angribe den samlede bevilling her.

Miljøbistand som særskilt bistandsområde er noget andet end ulandsbistand. Den er født som en del af Rioprocessen, og det er den, vi diskuterer i dag. Den anden del er, at ulandshjælpen skal gøres mere grøn. Miljøet skal fuldstændig integreres i ulandshjælpen, og derfor er det godt, vi nu har en samlet debat om miljøbistand til udviklingslandene. Tingene er jo bundet sammen af foreningen mellem de to ministerier om disse MIKA-midler, og det giver os lejlighed til en samlet debat.

Vi tager de aftaler, som er truffet i regeringen om samarbejde og landevalg, til efterretning. Det afgørende er nu, at der bliver samarbejdet hele vejen igennem – også regionalt ude i mar- ken – og foruden den samlede strategi bør der

udarbejdes målsætninger, strategier og indikatorer for miljøbistandens indsats, både regionalt og i de enkelte modtagerlande.

Jeg tror, det er vigtigt at få sagt, at det betyder, at vi skal passe på og ikke falde for de lette betragtninger om, at al administration er af det onde. Det er jo klart, at skal vi gøre det noget bedre med indikatorer osv., skal vi også have ansat folk til det. Det gælder for miljøbistanden, og det gælder i virkeligheden også for ulandsbistanden, at det drejer sig ikke bare om hurtigst muligt at få den ud til folk, men den skal også have kvalitet. Og hvis den skal have kvalitet, må vi også være indstillet på at forsvare over for mere populistiske angreb i medierne og andre steder, at der behøves folk til at administrere den.

Og så til miljøbistanden. Efter vores opfattelse mangler Danida meget i retning af en fuld integrering af miljøhensyn i ulandspolitikken. Jeg tror, den aftalte samarbejdsmodel under overskriften »Miljømæssigt bæredygtig udvikling og integration af miljø i hele udviklingspolitikken« vil kunne virke befordrende, også for den grundige revision af ulandshjælpen, som udviklingsministeren talte om, og som vi skal kigge nærmere på, når evalueringen af Danida kommer, så vi kan få den sat på skinner. Men der skal ingen tvivl være om – fra vores side er der det i hvert fald ikke – at der virkelig er brug for en grundig gennemgang, og jeg synes, jeg kunne høre på udviklingsministeren, at han er forberedt på, at den evaluering, der kommer, er ganske kritisk over for væsentlige områder af Danidas arbejde. Det skal vi tage fat på, og jeg kan ikke gøre mere i dag end at nævne det.

Hvis nogle er bange for, at miljøet kommer til at overtrumfe sociale synspunkter og udviklingssynspunkter, tror jeg, den frygt er stærkt overdrevet. Jeg er enig i den beskrivelse, udviklingsministeren fra Burkina Faso gav af behovet for at tænke både socialt og miljømæssigt. Jeg mener virkelig, det handler om at integrere miljøet, for så bliver der sammenhængende strategier og projekter, selv om der er forskellige prioriteringer. Men det vigtige, det, der skal holde det hele sammen, er sammenhængende strategier.

Som et eksempel vil jeg tage noget, som jeg synes har været sørgeligt underprioriteret på området, og det er energiområdet. Vedvarende energi blev prioriteret i dagsordenen fra december 1992, men det punkt er ikke blevet fulgt op, og det synes jeg skal kritiseres her og nu, selv